

[Retoft.]

Hr. Korsgaard, og jeg sagde udtrykkelig, at det bliver ikke paa den Linie, det ærede Medlem vil finde os. Vi er mere indstillet paa, at der ikke gives frit Spil, naar man kommer saa langt ned. Det vilde være meget letsindigt, meget udemokratisk, og jeg er ganske overbevist om, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard, naar han faar det nærmere tænkt igennem, heller ikke vil fastholde dette.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var ligeledes inde paa, at man kunde skaffe disse Penge over en længere Aarrække, og henviste til andre Eksempler. Jeg sagde i mit første Indlæg, at det er i Overensstemmelse med god Finanspolitik, at man skaffer Pengene i den Tid, hvor Udgifterne er nødvendige, og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han ikke er enig med mig i denne Betragtning. (*Korsgaard*: Nej, ikke under alle Omstændigheder!). Det er muligt, at det ærede Medlem ikke er det, men hvorfor bebrejder Det konservative Parti os altid, at vi ikke gør netop dette, jeg her gør mig til Talsmand for. For øvrigt er der en god saglig Begrundelse for at skaffe Pengene netop i den Tid, hvor de skal bruges. Jeg tror ikke, det er bestridt fra nogen Side, at naar man udskriver Merindkomstskatter, saa er det netop, fordi man mener, at en vis Klasse i Samfundet er begunstiget af visse Forhold, som er Lovgivningsmagten undergivet. Da denne Tidsperiode netop falder sammen med den Tidsperiode, hvor man udskriver Merindkomstskat, finder jeg, der er meget god saglig Begrundelse for at indskrænke sig til de to Aar. Men det ærede Medlem har for øvrigt, som nævnt af den højtærede Finansminister, ikke fremsat Forslag i saa Henseende før.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen udtalte, at jeg havde nævnt noget om Forrentningsprocenter, som vistnok var for lave, men vist alligevel var rigtige. Jeg blev nu ikke rigtig klar over det ærede Medlems Udtalelse. Her vil jeg gerne have Lov til at sige: Hvorfor skal Haandværkere, som har været undergivet disse forskellige Forhold og haft meget lave Indkomster i disse tre Aar, ikke medtages? Er det saaledes, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, naar han taler Skattepolitik, overhovedet kun tænker paa Landbrugere — jeg ved det jo ikke, men jeg synes, det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Forslag tyder noget i den Retning.

Jeg sagde i mit første Indlæg, og det staar jeg ved, at jeg vil ikke være med til at give en ganske bestemt Klasse af Befolk-

ningen en Præferencestilling i skattemæssig Henseende. Jeg tror ogsaa, at langt den største Del af de danske Landbrugere, hvis det virkelig kom dertil, vilde betakke sig for at faa en saadan Præferencestilling. Men lad det nu være, hvad det være vil; jeg tror, denne Merindkomstskat vil faa en meget lille Interesse for Landbruget som Helhed, for hvis det var saaledes, at de vilde blive undergivet Merindkomstskatten i stort Antal, saa vilde det overhovedet være ganske meningsløst at beskæftige sig med et Forslag som det, der foreligger her.

Clausagør: Jeg beklager, at Finansministeren ikke kan forstaa Venstres Stilling; han finder, den er saa underlig uklar, at han maa bede om yderligere Oplysninger. Jeg kan da sige ham, at vi ikke er uklare over dette Lovforslag, og hvad Pengene skal bruges til, men vi er uenige i det Formaal, Pengene skal bruges til, og først naar det for os er afklaret, om Regeringen vil gaa ind paa et andet Grundlag i Afsnit I, inden vi gaar til Saneringen, kan vi tage Stilling til Skattelovene, til, hvor man skal skaffe Pengene. Vi har nemlig taget det Standpunkt allerede ved første Behandling, at for saa vidt vi kan blive enige om Formaalet med Pengenes Anvendelse, kan vi tage Skattelovene — maaske med et Par Ændringer, men det er jo en ringe Ting i Sammenligning dermed.

Jeg kan ikke se, at det er holdbart at gaa til en Sanering, efter at man blot har givet et lille Udsnit, i alt Fald et Udsnit, af Landbrugerne en midlertidig Hjælp. Først naar man tilvejebringer saadanne Tilstande inden for Landbruget, at der er et rimeligt Forhold mellem dets Indtægter og dets Udgifter, først da kan man, med Sindsro gaa til en Sanering; det vil sige en personlig Undersøgelse af de enkeltes Forhold, der endda ikke kan klare sig. Vi vil opnaa, at den Kreds, der skal behandles, bliver indsnævret og lettere overkommelig — jeg spaar, at det bliver ikke let endda, og det er i sig selv et uhyre ubehageligt og vanskeligt Arbejde at gaa til.

Jeg siger igen, at vi mener, at der skal skaffes Balance, saa godt man kan naa til det, mellem Landbrugets Indtægter og Landbrugets Udgifter, og jeg tager ikke i Betænkning med de senere Aars Erfaringer for Øje at sige, at jeg holder mere af en fornuftig Nedsættelse af Udgifterne end af en kunstig Opskrumning af Indtægterne. Vi har stillet Forslag om, at der skulde tilføres Landdistrikterne en Skatte- og Afgiftsletelse paa 40—50 Mill. Kr., som skal skaffes